

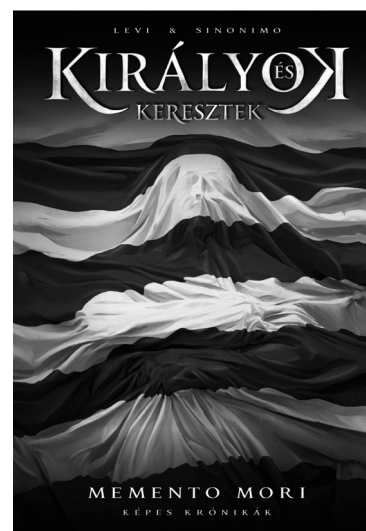
Apokrif történelem

2017-ben indult Mészáros János író és Németh Levente rajzoló történelmi kalandképregény-sorozata, a *Királyok és kereszttek*. A kész forgatókönyvből Németh a magyar piacon szokatlanul fegyelmezett tempóban, részről részre fejlődve készítette el az albumokat, és bár a második résznél egy nagy kiadó is besegített nekik, a befejezést a szerzők saját maguk jelentették meg 2021 végén. Közben francia kiadót is találtak a sorozathoz, a *Királyok és kereszttek* tehát mindenképp sikertörténetnek számít a kortárs magyar képregénypiacon. Ehhez arra is szükség volt, hogy az alkotók a szokásosnál jóval nagyobb figyelmet fordítsanak a marketingre, sőt „árulkapcsolásra” is jutott energiájuk: Mészáros regényben is feldolgozta az Imre herceg halálához vezető összeesküvések, intrikák és véres ütközetek történetét.

A *Királyok és kereszttek* tehát izgalmas példája annak, hogyan juthat el ma egy új magyar képregény a közönségéhez. A *Memento mori* című, harmadik kötet ugyanakkor hagy némi hiányérzetet maga után, elsősorban a történet lekerekítése miatt. A történelemkönyvekből mindenki tudhatja, mikor halt meg Imre herceg, halálának pontos körülményei azonban épp elég

homályosak ahhoz, hogy terep hagyjanak az írói képzeteknek. Mészáros fikciójában legalább ketten vadásznak a kormányzás terhét István királytól átvenni készülő hercegre, ráadásul egy hűséges testőr és egy boszorkánynak mondott lány is fontos szerephez jut. Éppen csak Imre tűnik el a saját történetéből. Valóban rendkívül nehéz lehetett magasan tartani a tétet egy olyan hős kalandjaiban, akiről tudjuk, hogy meg fog halni, a helyzetben rejlő tragikus potenciált azonban a *Királyok és kereszttek* nem tudja maradéktalanul kiaknázni. Ahhoz túl széttartóvá válik az elbeszélés, túlságosan sok szálal kell elvarrni 60 oldalon. Az alkotók nyilatkoztak róla, hogy a terjedelmi korlátokat a francia kiadás kényszerítette rájuk – ez magyarázza, de meg nem oldja a helyenként elkapkodottnak tűnő lezárást. Mindazonáltal Németh Levente immár magabiztossá vált panelkezelése és látványos akciójelenetei – valamint Lakner Gizinek az első epizódnál sokkal elevebb, bátrabb színezése – gondoskodnak róla, hogy a *Királyok és kereszttek* utolsó felvonása is lendületes, szórakoztató olvasmány legyen. Valami mégis azt súgja, az alkotók ennél többet is ki tudtak volna hozni az ígéretes alapötletből.

Ha valakit igazán nem vádolhatunk azzal, hogy nem hoz ki mindent egy ötletből, az Mike Mignola. Az amerikai író-rajzoló idestova harminc éve a démonnak született, de az emberi civilizáció megőrzéséért harcoló Hellboy kalandjainak krónikása. Mióta az alapsorozat véget ért, különkiadások és *spin-off* címek gondoskodnak róla, nehogy okkult nácis ponyvaképregények nélkül maradjunk. Ezek közül a – Hellboyt is soraiban tudó – Paranormális Kutató és Védelmi Hivatal ügyeinek szentelt, jelenleg is futó széria bizonyult a legnépszerűbbnek, amelyen Mignola főként ötletgazdaként és íróként dolgozik. A rajzoló szerepkört történetenként másra bízta, miközben a zseniális színező, Dave Stewart segít megőrizni a sorozat vizuális egységét. Az első kötetben Alex Maleev a vendégművész, akit a magyar olvasók a *Fenegyerek* legjobb korszakából ismerhetnek, de Hellboy világa is remekül illik hozzá. Neki jutott a megtiszteltetés, hogy a démonporonty legelső nyomozói megbízását megrajzolja. Az 1952-ben játszódó, Mignola ellenállhatatlan lendületével és gátlástalan *grand-guignol* stílusában megírt történet Brazíliában, az isten háta mögötti vidéken játszódik, ahol hullani

kezdenek a falusiak. Kísértatva bujkáló náci és Frankenstein-szörnyként átoperált majmok is feltűnnek a történetben, de akkor lepődnék meg, ha nem így lenne. Mignola világának igazi vonzereje az ósdi horrorklisék *exploitation*-zamatú felelevenítésében és a főhős lakonikus alakjában rejlik, ezekkel kapcsolatos elvárásainkat pedig a P.K.V.H. sorozata is teljesíti. Miért is gondolnánk, hogy több évtizednyi hellboyozás után Mignola elvétí a lépést?

Levi & Sinonimo (Németh Levente – Mészáros János): *Királyok és kereszttek 3.* – Memento mori. Színes, keményfedeles, 68 oldal. Kiadó: Képes Krónikák.

Mike Mignola – John Arcudi – Alex Maleev: *Hellboy és a P.K.V.H. – 1952.* Színes, puhafedeles, 144 oldal. Kiadó: Vad Virágok.

KRÁNICZ BENCE

KONCEPCIÓ: HUDRA MÓNI • RAJZ: ORAVECZ GERGŐ

Szöveg: Hugo Münsterberg: A film. Pszichológiai tanulmány